

[Jens Foged.]

Jeg håber for øvrigt, det nuværende amtsråd vil have samme opfattelse, hvad ministeren altså også nok mente at det ville have.

Det er blevet sagt, at jeg ikke har givet udtryk for, hvor staten skulle ind i billedet, eller hvor meget staten skulle ind i billedet. Jeg mener, at i de geografiske områder, der er de såkaldt truede områder, hvor den enkelte borger måske ikke selv har nogen som helst interesse i at sikre kysten, må staten træde til. Jeg vil egentlig gerne høre ministerens mening om de steder, hvor der er private lodsejere, som måske har nul interesse i at opretholde deres ejede areal. Det kan være bl. a. ved tangerne, hvor arealerne ofte går fra vest mod øst tværs over tangen, hvor den enkelte lodsejer økonomisk har nul muligheder for at bekoste noget og heller ingen interesse i det. Mener ministeren ikke, at det er statens opgave at gribe ind sådanne steder for at sikre, at havet ikke går igennem og ødelægger helt andre områder?

Ved digeloven forudsættes det, at de enkelte lodsejere har interesse i at opretholde arealet, som endda ofte er fremkommet ved landvindingsarbejder; det er noget helt, helt andet. Problemstillingen er vidt forskellig fra digelovens. Den højtærede minister henviser til digeloven og loven om kystsikring fra 1922. Men efter min opfattelse er det nytænkning på dette område, der skal til. Jeg var skuffet over, at ministeren nu til sidst på ny understregede, at det efter gældende regler, efter gældende principper, var de private lodsejeres pligt. Det er ikke rimeligt i langt de fleste tilfælde i de truede områder. Jeg understreger over for ministeren, at jeg har ikke sagt, at problemstillingen er sådan på hele den jyske vestkyst, at staten skal træde ind dér. Men staten bør træde ind i de truede områder, hvor den enkelte person ingen økonomisk mulighed har for at gøre det og betale det. Ministeren vil jo heller ikke påstå, at vedkommende borger har lov til at udføre noget som helst på egen hånd. Der må da være en sammenhæng imellem, hvad den enkelte borger må, og hvad den enkelte borger har pligt til. Hvor nedbrydning af en enkelt borgers områder medfører, at andres områder beskadiges, må det være statens opgave at tage sig af det. Det er min afgrænsning af

det. Ministeren vil forhåbentlig over for folketinget give udtryk for, at staten vil træde til i de truede områder, hvor enkeltpersoner ikke på nogen måde har mulighed for at gøre det. Jeg har intet imod, om man fører forhandlinger med både de amtskommunale myndigheder og de kommunale myndigheder om det også. Men hovedsynspunktet må være, at det er en statslig opgave.

Jeg finder egentlig, at ministeren i dag burde ende denne debat med at sige, at på disse områder er der tale om en nytænkning. Hvis man ikke efter de gældende love er i stand til at praktisere dette, må ministeren komme med et udspil, således at ministeren får fuld mulighed for at lade staten indgå i billedet på den måde. Det er ikke rimeligt, heller ikke under hensyntagen til det, som andre af ordførerne har sagt om beskatningsforhold og egnsudvikling, at udgifterne hertil skal bæres af en befolkning, der nu af en eller anden grund er placeret ved så mægtig en magt, som Vesterhavet er. Sikringen af landet, hvad enten det er til lands eller til vands, er samfundets opgave, det er i første række statens opgave.

Adam Møller: Jeg skal ikke forlænge debatten meget. Ministeren udtalte i sine svarbemærkninger, at han troede, denne debat havde været nyttig. Det tror jeg også den har. For jeg går da ud fra, at når debatten nu er sluttet, så vil både ministeren og embedsmænd såvel i ministeriet for offentlige arbejder som i vandbygningsvæsenet detaljeret studere, hvad en række ordførere fra folketingets partier her har fremført. Der er jo megen overensstemmelse mellem mange af de betragtninger, som er kommet fra forskellig side. Jeg tror også, at enigheden er større, end man umiddelbart skulle tro, mellem ministeren og dem, der her i første indlæg kunne have visse kritiske bemærkninger til ministeren. Jeg opfattede i hvert fald ministerens svarbemærkninger her som en betoning af den positive side af ministerens første indlæg.

Jeg skal gerne vedgå, at mit parti ønsker at opretholde den principielle stilling til disse ting, naturligvis med den klare undtagelse, som ministeren også her bekræftede, at der i adskillige enkelttilfælde vil være grund til, at man går ind fra statens side.